

[Miljøministeren.]

gen og på denne måde komme ind i debatten.

På baggrund af de mange bemærkninger, der er faldet her i dag, forekommer det mig, at problemet om en stærkere koordination trænger til en løsning, og det understreger behovet for en styrket samordning. Der har i debattens løb været nævnt mange eksempler på statslig sektorplanlægning, politikredse, arbejdsformidlingskontorer, jernbaner, godstransport osv. I den forbindelse vil jeg godt sige, at det også vil være nødvendigt at se nærmere på statens retningslinjer for den lokale service. Det er alt sammen spørgsmål, som vi må se nærmere på i regeringen, men jeg vil da også henstille, at de partier og de partiets ordførere, der har været enige i disse synspunkter, også ser på det, når der i øvrigt drøftes politiske problemer, jeg vil ikke nævne spareproblemer, men når der i øvrigt drøftes politik her i det høje ting. Jeg tror ikke, det er nok, at vi bare kommer med pæne bemærkninger om alle disse ting og er enige, når vi snakker landsplanlægning; vi må se tingene i landsplansperspektiv, det tror jeg er meget afgørende.

Til fru Jytte Røge kan jeg sige, at vi ikke i landsplanredegørelsen har opfundet begrebet landsplandirektiver. Landsplandirektiver er et styringsinstrument, som er vedtaget af folketinget, og det står nævnt i landsog regionplanlovens § 4.

Flere af ordførerne har været inde på spørgsmålet om, hvor ofte sådanne direktiver skal bruges. Det er min opfattelse, at der skal forhandles, så længe det overhovedet er muligt, inden der bliver udstedt landsplandirektiver, men det er også klart, at der ikke vil blive udstedt landsplandirektiver, som vil møde modstand hos et flertal i folketinget.

Hr. Lowzow var inde på tanken om kun at udarbejde landsplanredegørelser hvert andet år. Det er muligt det er en god idé. Der står i loven, at det skal gøres hvert år, og jeg tror også, at vi måske i det første par år tjener landsplanloven bedst ved at have en drøftelse af alle landsplanproblemer i folketinget hvert år. Om det skal være i salen eller i udvalget kan vi jo selv afgøre. Om vi senere skal gå over til at gøre det hvert andet år, vil jeg være åben over for, da jeg er-

kender, at det er et meget stort arbejde, ikke mindst for administrationen, at udarbejde disse redegørelser, hvis ellers de skal have et fornuftigt indhold.

Fru Nana Mikkelsen stillede mig spørgsmålet, hvem der skal finansiere en aktiv jordpolitik. Jeg vil meget gerne have det forslag, som jeg har fremsat om ekspropriation til byformål, gennemført i folketinget. Det kniber vist lidt med tilslutningen i debatten her i dag, men lad os nu se, hvordan vi kan få klaret dette problem. Kan vi få den lovhjælp, tror jeg også, det er muligt at skaffe de midler, der skal til for kommunerne til denne ekspropriation. Det, man vel kan tilføje, er, at det forunderlige er, at når man kommer ud i kommuner og amter, kan man møde politikere fra alle partier, som er enige i, at vi skal have ekspropriation. Når man så møder de samme partiets politikere her i folketinget, så er der en anden holdning, og når de samme politikere går fra folketinget og bliver kommunalpolitikere, så kommer den positive holdning til dette spørgsmål igen. Det kan man undre sig over, men sådan er det blot.

Til fru Aase Olesen og til hr. Gydemark vil jeg godt sige det jeg sådan set startede med. Denne landsplanredegørelse er et forsøg på at få en debat imellem partierne i gang og altså ikke et færdiggjort instrument. Det er et forsøg på nogle forslag, og det synes jeg ikke kom tydeligt frem hverken i fru Aase Olesens eller hr. Gydemarks indlæg.

Jeg vil godt sige lidt om udnyttelsesgraderne. Jeg er glad for den tilslutning, der blev givet fra fru Aase Olesen til dette spørgsmål, og jeg tænker her ikke mindst på vores gamle bevaringsværdige bydele. Hvis vi skal bevare de gode miljøer, så nyter det ikke, at vi er for hellige i forhold til udnyttelsesgraderne, så mister miljøet den karakter, vi gerne vil bevare.

Jeg synes ikke, jeg er skøjtet hen over problemerne, som fru Aase Olesen eller hr. Gydemark var inde på. Jeg har ikke kunnet give løsninger på alle tingene, jeg har ikke kunnet love noget på alle ministres vegne, men jeg har lagt op til, hvordan vi kan løse det ved nogle eksempler, og jeg håber og tror også på, at folketinget og folketingets udvalg om fysisk planlægning vil være mig behjælpelig hermed.